

Nens amb depressió

trist i sol

La depressió també és cosa de nens. Ignorada fins fa només 50 anys, ara ja ningú nega l'existència d'aquest trastorn. Els experts atribueixen la causa principal a factors genètics. Però tampoc obliden la suma de motius ambientals: falta d'afecte, relacions agressives... i, potser, tornada a l'escola. Tot hi influeix.

La depressió en nens es pot donar a qualsevol edat. Fins i tot durant el primer any de vida, però són casos poc freqüents. És més usual que aparegui a edats preescolars, entre els tres i els sis anys", indica el psiquiatre Jordi Sasot. Alguns símptomes que poden alertar (si perduren més d'un mes) que el nen pateix una depressió són: **cara trista, retraïment** (rebuig a jugar, a relacionar-se, a participar a classe...), **parlar poc, irritabilitat, plors sense motiu, pèrdua de vitalitat, mals de cap, alteració de la gana o del son.** El motiu principal que provoca aquest trastorn és biològic, però també s'hi sumen factors ambientals: nens que pateixen conductes violentes i agressives (no tenen per què arribar als maltractaments), inexistència d'una relació afectiva bona amb un o tots dos pares, o la negativa per part dels progenitors a acceptar l'autonomia cada vegada més gran del fill. Davant d'aquest problema s'aconsella: **Anar al pediatre.** Sol conèixer la família i el seu entorn, i per això si ho creu necessari, derivarà el cas a un psiquiatre infantil.

JORDI SASOT ÉS PSIQUIATRE INFANTIL I JUVENIL DEL CENTRE MÈDIC TEKNON (BARCELONA)